

Redacteur ESB

e.niesten@sdu.nl

Groen en geel

De nieuw gekozen president van de Verenigde Staten, Barack Obama, kondigt veel ingrijpende veranderingen aan, ook voor het Amerikaanse energiebeleid. In zijn plan *New Energy for America* streeft hij naar onafhankelijkheid van buitenlandse olie en een economie die gedreven wordt door schone energie. In dit plan stelt hij de veiling van emissierechten voor, zodat de uitstoot van broeikasgassen in 2050 gedaald zal zijn tot tachtig procent van het niveau van 1990. Verder moet in 2012 tien procent van de elektriciteit worden opgewekt met hernieuwbare energiebronnen, en in 2025 moet dit 25 procent zijn. Voor de komende tien jaar wil Obama ook honderdvijftig miljard dollar beschikbaar stellen voor groene initiatieven vanuit de private sector.

The Economist van 8 november keurt het plan grotendeels af, en vat het samen als "easy and wrong". De afkeuring van het plan is gebaseerd op veronderstelde problemen met Obama's subsidies. Het subsidiëren van groene energie is een slecht idee, volgens *The Economist*, omdat de keuzes voor de beste groene technologieën niet door politici gemaakt kunnen worden. Uit een aantal voorbeelden moet blijken dat overheden in het verleden de verkeerde technologieën hebben gesubsidieerd. Deze keuzes moeten volgens *The Economist* aan de markt worden overgelaten. *The Economist* is echter iets te voorbarig met zijn afkeuring van het plan. In het huidige plan wordt namelijk nog niet duidelijk hoe deze subsidies verstrekt worden, op basis van een door de overheid gekozen technologie of op basis van private voorstellen.

Tevens vergeet *The Economist* om een tweede belangrijke boodschap in Obama's plan te benadrukken. Dit zijn de energienormen voor de Amerikaanse bedrijven en consumenten, namelijk die voor de daling van de uitstoot van broeikasgassen en voor de stijging in het gebruik van hernieuwbare energiebronnen. Uit de literatuur is bekend dat ener-

gienormen innovaties in groene energie stimuleren. (Porter en Van der Linde, 1995). Dit gaat vooral op wanneer de normen streng zijn, en de bedrijven dus veel geld kunnen besparen met het gebruik van groene energie (Ashford *et al.*, 1985). Recentelijk werd aangetoond dat met name de percepties van de gereguleerde bedrijven over de strengheid van de energienormen van belang zijn voor het stimuleren van groene innovaties (Frondel *et al.*, 2007). Obama stelt in zijn plan voor dat de bedrijven moeten betalen voor alle emissierechten die zij nodig hebben voor hun uitstoot. Deze rechten worden niet toegerekend op basis van de vervuiling door de bedrijven in het verleden. Met deze energienorm van reductie in broeikasgassen geeft Obama de bedrijven dus een stimulans tot groene innovatie om hun kosten te reduceren.

De keuze voor de meest efficiënte technologieën die bedrijven moeten helpen bij het voldoen aan de energienormen wordt in het plan duidelijk bij de bedrijven zelf neergelegd. Er wordt vermeld dat private partijen zelf oplossingen moeten vinden om groene energie te stimuleren. Het plan stelt bijvoorbeeld met betrekking tot het emissierechtensysteem dat "this market mechanism (...) will give all American consumers and businesses the incentives to use their ingenuity to develop economically effective solutions to climate change". Uit de literatuur blijkt ook dat de keuzes voor innovaties beter aan de industrie kunnen worden overgelaten dan aan de regulator die de normen bepaalt (Porter en Van der Linde, 1995).

Hoewel het mogelijk is om bij iedere vorm van overheidsbeleid te verkondigen dat de markt het beter kan, moet er in dit geval toch echt een ander verhaal verteld worden. Er is wel degelijk een regulator nodig die bedrijven stimuleert om te investeren in nieuwe technologieën wanneer de huidige technologieën goedkoper energie kunnen produceren. Dit is zeker het geval in een periode waarin de olieprijs dalen. Overigens valt aan de strengheid van Obama's normen nog wel te twijfelen: wat de Verenigde Staten in 2050 wil bereiken, wil de Europese Unie al in 2020.

LITERATUUR

Ashford N., C. Ayres en R. Stone (1985) Using regulation to change the market for innovation. *Harvard environmental law review*, 9(2), 419-466.

Frondel M., J. Horbach en K. Rennings (2007) End-of-pipe or cleaner production? An empirical comparison of environmental innovation decisions across OECD countries. In: Johnstone, N. (red.) *Environmental policy and corporate behaviour*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing.

Porter, M. en C. van der Linde (1995) Toward a new conception of the environment-competitiveness relationship. *Journal of economic perspectives*, 9(4), 97-118.